

nitiu llatí -VITIS; *Benasuai* (t. de Vall d'Ebo); *Benibaire* (t. de Carcaixent), probablement PINNA VARIA 'roca virolada', i com a variant fonètica, el *Benovaire* (t. de Quatretonda); *Benicabrà* (t. de Belgida), possiblement PINNA CAPRARUM 'penya de les cabres'.

És ben conegut el cas de *Benicadell*, castellà antic «Peña Cadiella», PINNA CAPELLA; a propòsit del qual recordem que *Benitatxell* també ha de representar PINNA *TACELLA, com ha argumentat Coromines, tenint en compte que una *tx*, per si sola descarta tot origen aràbic, i per tant TACELLA ha d'ésser, en tot cas, romànic; i com que *Benitatxell* és també el nom d'una gran serra, comparable a la serra de *Benicadell* (t. de Beniatjar), és versemblant que TACELLA sigui metàtesi de CAPELLA. *Benicapsell* (t. de Planes d'Alcoi), probablement nom paral·lel al de la famosa *Caixa* (penyal grandíós) de Vall-de-roures; *Benicava* i *Benicavell* (t. de Lutxent): *Benicava* amb tot l'aspecte d'ésser PINNA CAVA 'penya balmada'; *Benicuco* (t. de Calp); *Beniéto* (t. de Gandia) PINNA HIĀTŪS 'penya de l'osca o de l'avenc'; *Benifurt* (t. del Genovés) i *Benifurt* (t. de Xàtiva), amb tot l'aspecte d'ésser idèntic a *Penyafort*; *Benimantell* (mun. de la Vall de Guadalest), possiblement derivat de 'menta' MENTALIS, *Benimantell* (t. de Guadasquéies), però també hem de pensar en el gr.-ll. METALLUM 'mina' (perquè n'hi ha en aquell) amb nasal propagada.^{23 bis}

Benicambra (t. de P. Nou de Benitatxell) CAMERA 'volta, cúpula': recordem la famosa *Roca Cambra* de la costa empordanesa; *Benimarco* (t. de Teulada, MARCUS 'mall', cf. gc. *malb* 'pic espadat'); *Benimaurell* (t. de Laguar), d'aspecte netament romànic, possiblement MAURELLA en el sentit de 'bruna, morena'.

Evidents *Benipalla* (t. de Planes d'Alcoi), on la *p* per si sola ja indica que és mossàrab [PALLĪDA 'esgroguissada?'], i el mateix podem dir de *Beniparrell* (mun. valencià i partida d'Onda); *Beniplà* (t. de Tàrbena) (potser de *Beniplane < *Penna Plana*, recordant la pronúncia de *-a* com a *-e* en el parlar dels moriscos valencians); *Beniprí* (t. de Bèlgida); *Beniproia* (t. de Penàguila: RUPĚA 'encinglerada' de RUPES? *r-pĭ* > *pr-ĭ*); *Benitroia* (t. de Benilloba); les *Benitroies* (t. de Bèlgida);²⁴ *Benituba* (t. de Pego), equívoc entre aràbic i mossàrab, però com a romànic hi ha una explicació molt natural com a 'penya tova', rigorós sinònim de *Benicava*; *Benitxarco* (t. d'Alcalà de la Jovada), on tant la *tx* com la *o* denuncien el mossàrab, i ens fan recordar que el castellà i portuguès *charco* és una antiga paraula sud-

23 bis. Recordem que la Vall de Guadalest (amb *Benimantell*, etc., era la terra dominada per l'Imperi bizantí fins a la Conquesta musulmana, i àdhuc després (Todmir): potser doncs del gr. *μετάλλων* genitiu plural de *μέταλλον* 'mina' (també acc. llat., en Plini, Livi, etc.), Terra de mines, encara ara.

24. Suposant *Benitroia* extret de *Benitroies* per ventura seria catalanització parcial d'un plural aràbic *Penāt-Roiāt*, amb plural aràbic, en *-āt*, dels singulars *pena* i *roia*.